

अथर्वविद् पु० अथर्ववेदं तदङ्गं कर्म वा वेत्ति विद-क्तिप् ।
अथर्ववेदस्य “शन्नो देवीरभीष्टय” इत्यादिकस्य, तद्विहित-
भिचारादिकर्मणश्च वेत्ति वशिष्ठादौ । “शुरुणाऽथर्वविदा-
कृतक्रिय” इति रघुः ।

अथर्ववेद पु० कर्म० । वेदभेदे तद्विहितः “अथर्वस्य नव शाखाः,
पैपलादा शौनकी दामोदा औप्रा ब्रह्मदा पशुशौनकी
देवदर्शी चारणविद्या चेति तेषामध्ययनं द्वादशैव सहस्राणि
तस्य पञ्च कल्पा भवन्ति कल्पे कल्पे पञ्च शतानि भवन्ति
नक्षत्रकल्पो, विधानकल्पः संहिताबिधिकल्पः, अभिचार-
कल्पः, शान्तिकल्पश्चेति” चरणव्यूहोक्ता । तस्याध्ययन-
प्रचारभेदादि विष्णुपुराणेऽभिहितं यथा

“अथर्वणामथो वक्ष्ये संहितानां सप्तस्रयम् । अथर्ववेदं स
सुनिः सुमन्तरमितद्युतिः ॥ शिष्यमध्यापयामास कवच्यं
सोऽपि तद् द्विधा । कृत्वा तु देवदर्शय तथा पथ्याय
दत्तवान् ॥ देवदर्शस्य शिष्यास्तु मौक्तो ब्रह्मबलिस्तथा ।
शौक्तायनिः पिप्पलादस्तथान्यो सुनिसत्तम ! ॥ पथ्यस्यापि
तयः शिष्याः कृता यैर्द्विज ! संहिताः । जाजलिः
कुसुदादिश्च तृतीयः शौनको द्विजः ॥ शौनकस्तु द्विधा
कृत्वा ददावेकान्तु बभूवे । द्वितीयां संहितां प्रादात्
सैन्धवायनसंज्ञिने ॥ सैन्धवसुक्तेशाभ्यां भिन्ना वेदा
द्विधा पुनः । नक्षत्रकल्पो वेदानां संहितानां तथैव च ॥
चतुर्थः स्यादाङ्गिरसः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः । अष्टास्त्वथ-
र्वणामेते संहितानां हि कल्पकाः इति” ॥ एतस्य उपनिषदः
एकत्रिंशत् तासां नामानि यथा प्रश्नः १ सुगुडकं २
माण्डूक्यम् ३ अथर्वशिरः ४ अथर्वशिखा ५ वृहज्जा-
वालिः ६ नृसिंहतापनी ७ नारदपरिव्राजकः ८ सोता ९
शरभः १० नारायणः ११ रामरहस्यम् १२ रामतापनी १३
शाण्डिल्यः १४ परमहंसपरिव्राजकः १५ अन्नपूर्णा १६
सूर्यात्मा १७ पाशुपतम् १८ परब्रह्म १९ त्रिपुरा-
तापनी २० देवी २१ भावना २२ भस्म २३ जावालिः २४
गणपतिः २५ महावाक्यम् २६ गोपालतापनी २७
कृष्णतापनी २८ हयग्रीवः २९ दत्तात्रेयः ३० गरुडः ३१
एताश्च प्रायशः ब्रह्मविद्यातदङ्गोपासनाप्रतिपादिकाः
सुक्तिको० ।

अथर्वशिखा स्त्री अथर्वणः वेदस्य शिखेव ब्रह्मविद्या-
प्रतिपादकत्वेन अष्टत्वात् । तद्देदीये ब्रह्मप्रतिपादके तन्नामके
उपनिषद्भेदे । [अष्टत्वात् स्वनामख्याते अथर्वोपनिषद्भेदे ।

अथर्वशिरस् न० अथर्वणः शिर इव ब्रह्मविद्याप्रतिपादकतया

अथर्वाङ्गिरस पु० अथर्वा चाङ्गिराश्च नि० अच् । एतयोर्मन्थोः ।

उपचारात् तद्वृष्टमन्त्रादिभेदे च “अथर्वाङ्गिरसं नीलरुद्रं
देव्यपराजितेति” तच्च । “अथर्वाणं पितरं देवबन्धुं मातृगर्भं
पितरसं युवानम् ॥ यद्रसं यज्ञं मनसा चिक्रेत प्रणो
वोचस्तमिहेह ब्रुवः इति” । “अङ्गिरसो नः पितरो नवगवा
अथर्वाणो ऋगवः सौमत्रासः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियाना-
मपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ अङ्गिरोभिर्यज्ञियैरागृहीह यम
वैरूपैरिह मादयस्व । विवस्वन्तं ऊवे यः पिता तेऽस्मिन्
वर्हिष्या निषद्य ॥ इमं यम प्रस्तरमा हि रोहाङ्गिरोभिः
संविदानः । आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन्
हविषो मादयस्व ॥ इतएत उदारुहन् दिवस्वृष्टान्या-
रुहन् । प्रमुर्ज्यो यथा पथा द्यामङ्गिरसो ययुरिति”
सूक्तञ्च ॥ अथ० १८, १, ५८, ६१, [वेदराडित्युक्ते] बुधे ।

अथर्वाधिप पु० ईत० । “सामवेदाधिपो भौमः शशिजोऽथर्व-
अथर्वी स्त्री न-धुर्व अच् पु० उलोपः गौः ङीष् । अहिं-
सिकायाम् “याभिर्विश्वलां धनसामथर्व्यमिति” वेदः ।

अथवा अव्य० अथेति वायते अथ-वा-का । पक्षान्तरे “अथ
वा कतवाग्द्वारे इति” “अथवा ऋदु वस्तु हिंसित-
मिति” च रघुः । “अथ वा हेतुमन्निष्ठविरहाप्रतियोगि-
नेति” भाषा० ।

अथो अव्य० अर्थ-डो पृषो० रलोपः । अथशब्दार्थे आर-
म्भादौ । “अथाथो संशये स्यातामधिकारे च मङ्गले विक-
ल्पानन्तर प्रश्नकात्कारारम्भसमुच्चये इत्युक्ते” अथशब्दार्थे ।

अद् बन्धने भा० पर० इदिव सक० सेट् । अन्दति आन्दीत् ।

अद् भक्षणे च अदा० पर० सक० अनिट् । अत्ति अष्-
सत् जघास अत्ता अत्यति । सनि जिघत्सति । क्त-ओदनार्थे

अन्नम् अन्यत् जग्धम् घञ् घसः-आदः क्तिन् जग्धः ।

“योऽन्नमत्ति यतस्तत” इति स्मृतिः । “अत्ता चराचर-
ग्रहणादिति” शा० सू० । “किमदन्ति ऋङ्गा” इति ।

अदंष्ट्र पु० नास्ति दंष्ट्रा दशनसाधनदन्तविशेषः यस्य । भग्ना-
शीदन्ते सपे । प्रधानदन्तरहिते लि० ।

अदत्त लि० विरोधार्थे न० त० । दत्तत्वविरोधिमान्भवति ।

अदक्षिण लि० दक्षिणोऽस्तुतूलः कुशलश्च विरोधार्थे न० त० ।

दक्षिणत्वविरुद्धनैपुण्यप्रतिकूलत्ववति, वामाङ्गे च । नास्ति

दक्षिणा कर्मसमाप्तौ देया यत् । दक्षिणामृत्यु यज्ञादौ ।

दक्षिणादानस्य नित्यत्वं दक्षिणाशब्दे वक्ष्यते “हृतयज्ञम-

दक्षिणमिति” ।

अदग्ध लि० शास्त्रविधिनाग्निना न दग्धः । शास्त्रविधिना-